

de fysiske eller juridiske personer, der er nævnt i stk. 1 og 2. Det vil typisk sige den person eller virksomhed, som rejser sagen over for Finanstilsynet.

De særlige partsbeføjelser indebærer efter forarbejderne til bestemmelsen primært en ret til trods Finanstilsynets tavshedspligt at blive orienteret om sagens forløb. Partsbeføjelsen kan endvidere bestå i retten til partshøring i særlige tilfælde. Derimod omfatter tilkendelsen af partsbeføjelser ikke en ret til at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. Efter § 53 er det således kun den, som en afgørelse retter sig mod, der kan indbringe sagen for Erhvervsankenævnet.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt i sager vedrørende de forbrugerbeskyttende regler, jf. det foreslåede § 49, stk. 2, jf. lovforslagets § 5, nr. 1, er der ikke længere behov for at kunne tilkende partsbeføjelser til andre end sagens naturlige parter. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Personer, der har rejst en sag over for Finanstilsynet, men som ikke er part i sagen, vil for fremtiden kunne blive orienteret om sagens forløb via de almindelige regler om aktindsigt og princippet om merofentlighed. Finanstilsynet vil således af egen drift kunne orientere dem om sagens forløb, dog med de begrænsninger, som følger af offentlighedslovens kapitel 3, lige som personen selv vil kunne bede om aktindsigt i sagens dokumenter.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås i § 2, stk. 3, at anerkende pant i fast ejendom på et tidligere tidspunkt end efter de gældende regler, hvor pantebrevet i den faste ejendom skal være endeligt tinglyst, før det kan stilles til sikkerhed for særligt dækkede realkreditobligationer. I perioden frem til det tidspunkt, hvor tinglysningen er endelig, opfylder lånet (pantebrevet) ikke kravene til, hvad der kan indgå som sikkerhed for obligationsudstedelsen, og der skal derfor stilles anden sikkerhed inden for rammerne af § 152 c, stk. 1, nr. 1, og 3-7. Af forretningsmæssige hensyn stilles denne sikkerhed i form af en garanti fra et pengeinstitut. Garantien er, efter de gældende regler, omfattet af 15 pct.-grænsen i § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7. I perioder, hvor kapitalcentre indeholder mange lån (pantebreve), som afventer endelig tinglysning, det vil sige ved opstart af nye centre og ved mange låneomlægninger (konverteringsbølger), kan institutterne ikke i samme omfang stille anden sikkerhed i form af en garanti fra et pengeinstitut på

grund af 15 pct.-grænsen, og institutterne må derfor stille sikkerhed i form af en anden aktivtype - eksempelvis statsobligationer - hvilket er omkostningstungt. Dette vil kunne gøre det væsentlig dyrere for kunderne at konvertere deres lån med henblik på at have fordel af kurs- og renteudviklingen. Alternativt må institutterne afvise kunder, der så må udskyde omlægningen af deres lån.

Under det hidtidige realkreditsystem, inden der blev indført mulighed for at udstede særligt dækkede realkreditobligationer, har realkreditinstitutterne udviklet en praksis med at udbetale lånet, selvom pantebrevet ikke er endeligt tinglyst. Dette har institutterne kunnet gøre, når betingelserne i § 8 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og bekendtgørelsen udstedt i henhold til bestemmelsen er opfyldt. Typisk stilles der en garanti fra et pengeinstitut, og da der ikke gælder en 15 pct.-grænse ved udstedelse af realkreditobligationer, opstår der ikke problemer ved opstart af nye kapitalcentre eller ved konverteringsbølger. Garantien kaldes en tinglysningsgaranti. Der har historisk været få tab på tinglysningsgarantier i det hidtidige system.

Ved udstedelse af særligt dækkede realkreditobligationer har institutterne svært ved at overholde 15 pct.-grænsen ved opstart af nye kapitalcentre og ved konverteringsbølger, hvis de anvender den beskrevne praksis med tinglysningsgarantier. Dette skyldes, at der ved opstart af nye kapitalcentre og ved konverteringsbølger er mange ikke-endeligt tinglyste lån (pantebreve), og at obligationerne i perioden frem til endelig tinglysning formelt er udstedt med sikkerhed i tinglysningsgarantierne, som medregnes i 15 pct.-grænsen.

Det foreslås på denne baggrund at gøre det muligt for institutterne at udstede særligt dækkede realkreditobligationer med sikkerhed i pantebrevet i den faste ejendom, før den endelige tinglysning er på plads og derved undgå at belaste 15 pct. grænsen i samme omfang som i dag. Pantebrevet i den faste ejendom foreslås derfor anerkendt på et tidligere tidspunkt end efter de gældende regler ved udstedelse af særligt dækkede realkreditobligationer. På baggrund af institutternes historiske erfaringer under det hidtidige realkreditsystem vurderes det, at et pantebrev anmeldt til tinglysning, som opfylder forslaget betingelser, kan ligestilles med endeligt tinglyst pant i en begrænset periode.

Der foreslås herudover en række betingelser for at anerkende pantet på et tidligere tidspunkt i tinglysningsforløbet. Disse betingelser skal sikre, at obligationsindehavernes risikoprofil reelt ikke ændres ved forslaget.